

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **J. E.**, zastoupen JUDr. Milanem Pivovarčíkem, advokátem se sídlem Žižkovo náměstí 1325/7, Znojmo, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2018, č. j. KUJI 91240/2017, sp. zn. OZPZ 2805/2017 Pa-2, v řízení o kasačních stížnostech žalobce a **Mgr. J. Š.**, zastoupeného JUDr. Milanem Pivovarčíkem, advokátem se sídlem Žižkovo náměstí 1325/7, Znojmo, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 30 A 25/2018 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost Mgr. Jaromíra Šlosra **se odmítá**.
- II. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 28. 6. 2018 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel č. 1“) a Mgr. J. Š. (dále jen „stěžovatel č. 2“) podaná k poštovní přepravě dne 27. 6. 2018 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 30 A 25/2018 – 26, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelé uvádí, že dne 22. 2. 2018 podal stěžovatel č. 2 jako zástupce stěžovatele č. 1 žalobu, v níž bylo výslovně uvedeno, že stěžovatel č. 1 je právně zastoupen stěžovatelem č. 2 na základě plné moci ze dne 26. 10. 2016. Plnou moc připojili ke kasační stížnosti. Stěžovatelé namítají, že krajský soud nesprávně doručoval výzvu k zaplacení soudního poplatku, poučení o složení senátu a možnosti namítat podjatost a výzvu k doložení plné moci stěžovateli č. 1 a nikoliv jeho právnímu zástupci – stěžovateli č. 2.

[3] Stěžovatelé dále odkazují na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2000, sp. zn. 21 Cdo 1949/1999, dle kterého účinky usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nastávají u zastoupeného účastníka pouze doručením tohoto usnesení jeho zástupci. Dle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je možné soudní poplatek uhradit do konce lhůty k odvolání proti usnesení o zastavení řízení, krajský soud tedy nepostupoval správně, pokud usnesení o zastavení nezrušil, neboť stěžovatel č. 1 poukázal dne 27. 4. 2018 soudní poplatek prostřednictvím České spořitelny, přičemž usnesení o zastavení řízení mu bylo doručeno dne 10. 5. 2018.

[4] Dále stěžovatel č. 1 konstatuje, že pošta uvedla, že usnesení obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku bylo vhozeno do schránky dne 23. 3. 2018. Ve skutečnosti však stěžovatel č. 1 převzal výzvu dne 18. 4. 2018 na poštovním úřadě a poplatek byl zaplacen 9. dne po převzetí. K prokázání této skutečnosti ke kasační stížnosti přiložil poštovní obálku s datem převzetí.

[5] Stěžovatelé napadají usnesení krajského soudu z důvodu nezákonnosti zastavení řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že výzva k zaplacení soudního poplatku a usnesení o zastavení řízení nebyly zaslány právnímu zástupci, nemohly nastat účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek a účinky zastavení řízení. Právní zástupce se navíc dozvěděl o zastavení řízení náhodou dne 22. 6. 2018.

[6] Pochybením krajského soudu bylo stěžovateli č. 1 znemožněno právo na spravedlivý proces, právo účinně se hájit před soudem a vydání rozhodnutí ve věci samé.

[7] Stěžovatelé navrhuji, aby Nejvyšší správní usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Nejvyšší správní soud usoudil o věci následovně. Ze spisu Krajského soudu v Brně vyplývá, že dne 26. 2. 2018 byla na podatelnu osobně doručena žaloba, ve které je jako žalobce uveden *J. E., nar. X, trvale bytem K. 147, X K., právně zastoupen Mgr. J. Š., plná moc ze dne 26. 10. 2016*. Plná moc, na kterou je v žalobě odkazováno, však součástí spisu není. Zároveň u uvedeného zástupce chybí jakékoliv bližší identifikační údaje, zejména adresa, na kterou by mu měly být doručovány soudní písemnosti. Mgr. Š. není dohledatelný ani v databázi advokátů a koncipientů České advokátní komory.

[9] Dle § 37 odst. 3 zákona č. 15/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být z podání zřejmé, kdo jej činí. Podatel musí uvést údaje o své osobě v nezbytném rozsahu, vždy však nejméně jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Totéž musí platit o zástupci podatele, neboť nejsou-li tyto údaje uvedeny, soud nemá způsob, jakým zástupce podatele identifikovat a kontaktovat. Krajský soud proto oprávněně vyzval k doložení plné moci a zaplacení soudního poplatku pouze žalobce. Skutečnost, že předmětnou plnou moc přiložili stěžovatelé nyní ke kasační stížnosti, na tomto závěru nic nemění, neboť krajský soud ji objektivně neměl k dispozici, a stěžovatelé ani netvrdí, že plná moc byla přílohou žaloby.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel č. 1 plnou moc nedoložil, bylo i usnesení o zastavení řízení ze dne 26. 4. 2018, č. j. 30 A 25/2018 - 26, doručováno pouze jemu. Krajský

soud na něj hleděl, jako by nebyl zastoupen, čemuž odpovídá i záhlaví napadeného usnesení, kde je žalobce uveden bez zastoupení. Toto usnesení bylo stěžovateli č. 1 dle doručky založené v soudním spise doručeno vhozením do domovní schránky dne 10. 5. 2018. Doručení napadeného usnesení stěžovatel č. 1 v kasační stížnosti nečinil sporným. Toto datum je proto rozhodným pro počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti.

[11] Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[12] Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl čtvrtek, 24. 5. 2018. Kasační stížnost byla dle podacího razítka pošty podána k přepravě dne 27. 6. 2018. Podaná kasační stížnost je tedy opožděná. Nejvyšší správní soud proto ve vztahu ke stěžovateli č. 1 rozhodl podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti.

[13] Ve vztahu ke stěžovateli č. 2 je nutno kasační stížnost také odmítnout, avšak z důvodu uvedeného v § 46 odst. 1 písm. c), neboť stěžovatel č. 2 nebyl účastníkem řízení ani osobou zúčastněnou na řízení u krajského soudu (viz výše), nebyl tedy dle § 102 s. ř. s. oprávněn podat ve věci kasační stížnost.

[14] Vzhledem k výše uvedenému procesnímu vyústění se Nejvyšší správní soud nezabýval otázkou doručování výzvy k zaplacení soudního poplatku stěžovateli č. 1.

[15] Nad rámec pak Nejvyšší správní soud podotýká, že právní úprava soudních poplatků, na kterou odkazují stěžovatelé, se netýká nynější věci, a nadto byla novelizována, není tedy již účinná. Ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích ve znění do 29. 9. 2017 stanovilo, že: *„usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.“* Vzhledem k tomu, že stěžovatel č. 1 podával žalobu ve správním soudnictví, vztahovala by se na něj první část věty. To znamená, že soudní poplatek by musel být zaplacen ve stejný den, ve kterém bylo stěžovateli č. 1 usnesení o zastavení doručeno. Ve správním soudnictví není možné proti usnesení o zastavení řízení podat odvolání. Tato úprava však v současnosti již není účinná. Novelou č. 296/2017 Sb., účinnou od 30. 9. 2017 byla první věta § 9 odst. 7 byla ze zákona odstraněna a v § 9 odst. 1 přibýlo pravidlo, že k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Pozdní zaplacení soudního poplatku tedy nemá žádné účinky a krajský soud proto stěžovateli č. 1 zaplacenou částku vrátil.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2018

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu